

Projektový den

V pátek 22. března naše kroky opět zamířily do Šluknovského výběžku. Tentokrát byl naším cílem Fukov. Tato zaniklá obec kdysi ležela na saské hranici a byla nejsevernější obcí Československé republiky. Žili zde jak Češi, tak i Němci, kteří zde převažovali. Avšak oba národy spolu skvěle vycházely. Stálo zde přibližně 143 domků se 739 obyvateli, kteří se živilí převážně tkalcovstvím a zemědělstvím. Ale také zde stála továrna pana Josefa Michalíčka, kde byly vyráběny náhrobní kameny. Po roce 1945 přišla změna. Německé obyvatelstvo bylo násilně vystěhováno, nastal postupný zánik obce. Poté se v roce 1960 uzavřely hranice s Německem. V ten samý rok došlo také k odstřelu zbylých domů ve Fukově. Všechny tyto zajímavé, ale smutné informace jsme se dozvěděli na besedě v Lesnické škole Šluknov. Do Fukova jsme tedy nedošli, pod sněhem bychom ale moc stejně neviděli, proto jsme náš výlet do Fukova přesunuli pro zájemce jako cyklistický výlet na dobu, kdy bude vhodnější počasí. Ale zbyla nám ještě malá chvílka, akorát tak pro návštěvu ve zdejší cukrárně u Dlaska, kde si někteří z nás zapatlali tváře obřím větrníkem. Zároveň byl tento projekt rozloučením s letošními oktávány. Ale věřím, že to nebyl poslední společný výlet s nimi...

Kamila Richterová, Marcela Svobodová

